

Nálezy doby bronzové v kostce

Ze starší doby bronzové pocházejí z Radotína dva nálezy.

V roce 1933 byl v zahradě domu čp. 531 objeven kostrový hrob bez milodaru, pravděpodobně pocházející z období únětické kultury. V roce 1958 se pod vrstvou kamení na parcele čp. 1266 a 1110 našel kostrový hrob s únětickou kulturou. Střední doba bronzová je v Radotíně reprezentována jedním nálezem v jámě mohylové kultury, kdy se našla mísa a několik střepů, později pak masivní, rytím zdobený bronzový náramek.

Nálezy z mladší doby bronzové (1400 – 800 př. n. l.) náležející knovízské kultuře byly nalezeny na parcele proti starému stadionu. Zde bylo odhaleno žároviště, obdobný nálezy byl učiněn také na pravém břehu radotínského potoka. U železničního nádraží bylo potvrzeno osídlení, našla se četná

keramika a v sídlištní jámě pak kostrový pohřeb s bronzovou jehlicí a jinými nálezy. V roce 1966 byl na zahradě domu čp. 2395, naproti starému fotbalovému stadionu, na parcele 1319/1 v hloubce 120 cm objeven knovízský žárový hrob. Mezi nálezy byla např. amforovitá zásobnice se sporadickými spálenými kostmi a bronzovými milodary, jehlice s bohatě členěnou hlaví, plochý koflík a dva tyčinkové náramky.

Ze štitarské kultury pochází nálezy z dvacátých let 19. století. Při stavbách bylo objeveno větší žárové pohřebiště, a to na pravém břehu Radotínského potoka u železniční tratě u domu J. Jecha, na pozemku V. Kočího. V roce 1921 byly na stejném místě nalezeny spálené lidské kosti v amfoře s válcovitým hrdlem a další dva hroby. Jejich výstavu tvořila bronzová jehlice, hrot špičky s křídélky, hrot čepele srpů, přeslen, dvě mísy.

Mgr. Štěpán Rak

Klub změnil zřizovatele

Klub mládeže Radotín fungující jako nízkoprahové zařízení pro děti a mládež ve věku 13 – 19 let byl poprvé otevřen 28. ledna 2005 v prostorách bývalých dílen místní základní školy v Loučanské ulici. Jeho zřizovatelem byla Městská část Praha 16. To se ale změnilo.

„O propojení Klubu s Proximou Sociale jsme měli zájem hned od začátku existence našeho nízkoprahového zařízení, především z důvodu bohatých zkušeností této organizace s podobnými projekty,“ vysvětluje radotínský starosta Mgr. Karel Hanzlík. Zpočátku však ze strany Proximy nebyl zájem. Hlavním důvodem byl fakt, že Klub funguje v objektu školy, což mělo zvyšovat nastavené mantinely pro případné klienty. Postupně se tato obava ukázala jako planá. Cestu do nového zařízení si děti s problémovým zázemím našly. „Za to můžeme poděkovat především paní Janičkové, která již třetím rokem dělá velice záslužnou činnost,“ podotýká starosta Hanzlík. Rada městské části Praha 16 proto odsouhlasila pozastavení činnosti Klubu coby její organizační složky a s účinností k 1. lednu 2008 jej převzalo občanské sdružení Proxima Sociale. I nadále bude Městská část Praha 16 provoz Klubu podporovat.

Občanské sdružení Proxima Sociale se mj. dlouhodobě specializuje na

provozování nízkoprahových zařízení pro děti a mládež (Jižní pól a Krok v lokalitě Prahy 11 a Prahy 12). „Cílem sociálních služeb určených pro tuto skupinu je minimalizovat možná rizika související se stylem života mladých lidí, umožnit jim lépe se orientovat v jejich sociálním prostředí a řešit problémy spojené s obdobím dospívání,“ říká ředitelka občanského sdružení Proxima Sociale Martina Zimmermannová.

Pro klienty radotínského „Klubíku“ se zatím nic nemění. I nadále se budou moci scházet vždy ve středu od 15 do 20 hodin a v pátek od 16 do 21 hodin, posedět, popovídat či využít nabízených služeb. Změny ale budou. Nabídka stávajících klubů Proximy totiž doplňují i turnaje, filmové kluby, výtvarné dílny, práce s digitální fotografií, večery s hostem či víkendové výjezdy. „Rádi bychom některé z těchto aktivit realizovali i v Klubu Radotín, na jehož provoz v tomto roce přispěla i Nadace Vodafone,“ odkrývá plány Zimmermannová. Rozšiřovat se bude i nabídka sociálních služeb v lokalitě Prahy 16, především v oblasti terénních programů a primární prevence na základních školách. „Naše práce znamená podporu při vykoření z dětství do dospělosti, nikoliv bezbariérový přístup,“ dodává Zimmermannová. -jč-

Muži do Petrklíče!

Pokud budete, vážení čtenáři, procházet Centrem pro děti Petrklíč, napadne vás možná pár věcí. Třeba ta, že tu vládne pohoda, že se tu mají ti malí asi velmi dobře, ale také to, že by bylo určitě fajn potkat tu občas také muže.

Muže, který byl klukům vzorem, naučil je pár věcí, které my, ženy, i při dobré vůli neumíme, předával jim své zkušenosti, nápady a možná i jiné způsoby řešení problémů. Zkrátka, aby těm 70% chlapců, kteří jsou zapsáni do našich předškolních zařízení, obohatil každodenní pobyt ve školce.

A tak vznikl projekt roku 2008: „Muži do Petrklíče“. Jeho cílem je zajistit po dobu celých deseti měsíců na jedno dopoledne v týdnu asistenty pedagogů – výhradně muže, kteří by v rámci předškolního zařízení pracovali s dětmi na konkrétním programu. A to jak v Centru v Radotíně, tak i v jedné třídě v Ekocentru v Praze – Lipencích. Celkem se do projektu, včetně odpoledních volnočasových aktivit, zapojí týdně kolem 100 dětí.

u nás na zahradě prohlédneme nějaký úžasný stroj. Nejprve to bude tahač a hasičský vůz, pokračovat budeme motorkami, traktory a policejním vozem, a na závěr (počátkem léta) se seznámíme se čtyřkolkami. To, že tento projekt bude mít úspěch, si troufám tvrdit již nyní. Stačí totiž, když Petrklíčem projde náš (v nejlepší slova smyslu) všemůžný Zbyněk. Kluci v tu chvíli přestávají vnímat ženský hlas.... Držte nám palce!

Všechny správné muže za celý Petrklíč zdraví

Renáta Vonzová

Představujeme předškolní a školní zařízení v Praze 16 Ze života základní školy v Lipencích

Čas pádí jak splašení koně, před chvílí začal dětem školní rok a už tu bude pololetí. Nové poznatky žáci získávají nejen ve vyučovací hodíně, ale i při dalších akcích školy.

Ty se uskutečňují v rámci vyučování nebo mimo něj. Z projektů můžeme jmenovat například Saga Afrika - bubnování a povídání o Jižní Africe, Dračí létání (ač nefoukalo a dračí nelétali, u ohýnku bylo dobře), školní projekt Muzea Prahy a okolí, který se prolíná celým školním rokem, Mikuláš, Dílny vánoční pohody, návštěva ZOO a různé besedy. Rádi bychom Vás tentokrát informovali alespoň o dvou akcích, a to i očima samotných dětí.

Spaní ve škole

Také jste již někdy dobrovolně spali ve škole? Ano, čtete dobře – spali! Ale pozor: ne při vyučování, avšak v noci! Žákům 3. a 4. třídy se to poštěstilo díky ochotě třídních učitelek M. Kafkové a H. Jirasové.

Spali jsme ve škole. Byla prima bojovka. Hrozně jsme se báli. Šla jsem s Terkou a před sklepem nám sebrali baterky. Vůbec se nám nechtělo. Ve sklepe byla smrtka. Dostali jsme diplomy. Pak jsme šli spát a kluci zlobili ve spacích. Paní učitelka nám četla pohádky. Terka se pořád vrtěla. S Terkou jsme spaly pod lavicí. Nikola Málková, 3. třída.

Den záchranných sborů

V pátek 5. října bylo na hřišti lipeneckých hasičů a pak na jednotlivých stanovištích ve škole a okolí rušno. Sešli se zde žáci školy, aby plnili úkoly

projektového dne na téma „Ochrana člověka za mimořádných událostí“. Program zajišťoval Hasičský záchranný sbor hl. m. Prahy, Sbor dobrovolných hasičů Praha – Lipence, Městská policie – kynologové, Policie ČR, Svaz civilní obrany ČR, Sdružení válečných veteránů ČR a Soukromá Vyšší zdravotní škola MEDEA.

Byli tu hasiči. Přijela i policie. Hořela tam škodovka a pak ji hasili. Záchranní nás učili, jak zastavit krvácení. Bylo to moc hezké. A pak nám dovolili jít do hasičského auta. Ale nejvic se mi líbilo, když nám vyprávěl pan policista. Bála jsem se, aby mi pes nesnědl svačinku. Míša Kadlecová, 3. třída.

Hasiči k nám přijeli. Až potom, co vyprostili lidi, tak to auto zapálili. A teď zpátky k policistům. Ten jejich pes, jak toho pána trhal, tak ho málem roztrhal. A byli jsme v tom hasičském autě. A také se mi líbily zbraně. Vítek Šmejkal, 3. třída.

...nejdříve nám na velkém hřišti ukázali nebezpečnost neznámého psa, přepravu záchranného psa nebo vyproštění zraněných z auta, které bylo poté zapáleno a uhašeno. Pak bylo

ve škole několik přednášek na témata zdravotnictví, zbraně nebo vyprávění o válce. Před školou byla také dvě hasičská auta, na jednom se ukazovalo vybavení auta a do druhého se mohlo vzlézt a vyzkoušet několik věcí. Celý

foto: Masnerová

Prosincové vánoční dílny měly úspěch

tento den byl velmi zajímavý a poučný. Např. na přednášce o zdravotnictví jsme se dozvěděli, jak se postarat o zraněného nebo nemocného člověka, a na přednášce o zbraních, jak se máme zachovat, když najdeme zahozenou a neznámou zbraň. Martin Cvrček, 8. třída.

Zdeňka Masnerová

Březen - měsíc Internetu

V dobách nedávno minulých býval březem měsícem knihy. S rozvojem informačních technologií, především Internetu, vyvstala potřeba zpřístupnit jej nejširší veřejnosti a zejména naučit s ním veřejnost pracovat.

Proto i motto letošního 11. ročníku akce Březen – měsíc Internetu (BMI) zní: „Internet – výhoda pro znevýhodněné.“ Jeho cílem je upozornit na význam, který má nebo může mít Internet pro znevýhodněné skupiny obyvatel, jako jsou lidé se zdravotními postiženími, senioři, matky na mateřské dovolené, nezaměstnaní.

Právě na seniory a maminky na mateřské dovolené bude zaměřen program Místní knihovny Radotín v Loučanské ulici. Po celý březen, vždy ve čtvrtek dopoledne od devíti do dvanácti hodin, si zde budou moci vyzkoušet práci s Internetem zdarma. K ruce jim bude pracovnice knihovny, která pomůže zvládnout základní kroky k ovládnutí této praktické dovednosti, jakou použití Internetu bezesporu je. V plánu jsou exkurze dětí z mateřské a základní školy a povídání o možnostech, ale i nebezpečích Internetu, výstavy fotografií Ireny Helmové či obrazů Věry Mačkové. 31. března bude ve znamení poplatkové amnestie. Knihovna na tento den vyhláší registraci nových čtenářů zdarma, prominity budou i poplatky za upomínky.

Jednou z doprovodných akcí bude 3. března od 19 hodin autorské čtení radotínského autora Josefa Fraise z knihy Reformy Marie Terezie a Josefa II., spojené s besedou. Večerem bude na klávesy doprovázet Jiří Miloš alias Pigi.

Medailónek

Josef Fraiss (1946) napsal desítky románů a novel, a více než dvacet divadelních her. Vyučil se v Ostravě horníkem, ale již počátkem šedesátých let začal publikovat časopisecky a v rozhlasu. Po delší nezávěnné přestávce znovu publikoval od roku 1978 a vzrůstající obliba jeho knih mu umožnila stát se spisovatelem z povolání. Z autorových próz jsou nejznámější: Muži z podzemního kontinentu, Válka mezi labutěmi, Osmý den týdne, Penzion pro svobodné dámy; z divadelních her parodický muzikál Syn plouzi či muzikál Bájedné místo k narození. Věnuje se také filmové a válečné historii a podílí se též na tvorbě encyklopedických Toulek minulostí světa. Od roku 1989 žije v Radotíně. -jč-

Letos poprvé se Chuchlí rozezněla vánoční zvonohra, která pochází ze zbraslavské zvonářské dílny Petra Rudolfa Manouška.

Prerádný vánoční koncert se uskutečnil na svátek sv. Štěpána v dopoledních hodinách na náměstí Chuchelských bojovníků za hojně účasti posluchačů, kteří si tento unikátní koncert nemohli nechat ujít. A bylo co poslouchat! V téměř hodinovém koncertu jsme si vyslechli jak vánoční koledy, tak i klasickou hudbu v podání varhaníka pana Rejška, který se svým repertoárem vystupuje nejen v celé České republice, ale i v zahraničí. Během koncertu v mrazivém dopoledni nám, posluchačům, přišlo velice vhod svažené víno a horký čaj, které rozlévali starosta Velké Chuchle Stanislav Fresl a zastupitelka Mgr. Martina Schönbauerová.

Vánoční zvonohra v Chuchli

Věrme, že se v příštím roce na tomto vánočním koncertě opět všichni sejdem.

Jana Černá

Zajímavost
Monumentální hudební nástroj o 57 zvonech vytvořil v rámci projektu „Praha – evropské město kultury“ zbraslavský zvonář Petr Rudolf Manoušek. Podle představy Magistrátu hl. m. Prahy se „Pražská mobilní zvonohra“ měla stát chloubou Prahy a zároveň symbolem soudržnosti všech sedmdesáti městských částí. Bohužel se tak nestalo a dnes zvonohra hraje spíše v zahraničí (Belgie a Nizozemí), kde je velmi populární.

Mgr. Tomáš Hromádka

Školáci a předškoláci

My, školáci z 2.B základní školy v Radotíně, jsme byli v pátek 18. ledna pozváni do místní mateřinky. Chtěli jsme se seznámit s budoucími kamarády a spolužáky, kteří k nám v září nastoupí jako první. A tak trochu jim to ulehčit.

Původně jsme měli zahrát divadlo, ale onemocněli nám hlavní představitelé. Tak jsme vymysleli náhradní program. Všichni jsme se do školky těšili. Někteří obzvlášť, protože se po dlouhé době vrátili tam, kam chodili, než se z nich stali školáci. Domluvili jsme se, že pro předškoláky namalujeme obrázky, napíšeme vzkazy a zazpíváme jim naše oblíbené písničky.

Ve školce se nám moc líbilo. Paní učitelky nás přivítaly a předškoláci si nejdříve poslechli písničku, se kterou každé ráno začínáme (učíme se podle programu Začít spolu). Pak jsme se rozdělili do čtyř skupin. Každá skupinka si sedla do kroužku, ve kterém jsme si povídali o škole. Každý školák předal svůj obrázek. Zpočátku vyprávění tro-

chu vázlo, ale za chvíli skoro všechny skupinky nádherně souzněly. My dospěláci jsme jen přihlíželi, jak se děti učí

foto: Paňáková

Povídání v kroužku

vzájemně hry a náramně si to užívají. Pak už se předškoláci pochlubili svými hračkami a všichni dohromady si hráli. Nakonec jsme se postavili do velkého kruhu, zazpívali písničku a slíbili si, že se zase brzy uvidíme. Naše společné „ahoj“ zaburácelo na samý konec a my jsme se rozloučili. Bylo nám všem prima. Když jsme si o návštěvě pak povídali ve škole, děti byly nadšené a těšily se, že za nimi noví kamarádi brzy přijdou.

Jana Pelechová
Magdalena Čudlá